

USTAWA

z dnia 23 grudnia 1985 r.

o Funduszu Obsługi Zadłużenia Zagranicznego.

Art. 1. 1. Tworzy się Fundusz Obsługi Zadłużenia Zagranicznego, zwany dalej „Funduszem”.

2. Podstawowym celem Funduszu jest zapewnienie warunków finansowych dla obsługi zadłużenia zagranicznego.

3. Ilekroć w ustawie jest mowa o jednostkach gospodarki uspołecznionej, rozumie się przez to jednostki określone w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. z 1984 r. Nr 16, poz. 75 i z 1985 r. Nr 12, poz. 50 oraz Nr 37, poz. 174).

Art. 2. 1. Dochodami Funduszu są:

- 1) wpłaty jednostek gospodarki uspołecznionej w wysokości do 2⁰/₀ wartości netto środków trwałych — według stanu na koniec roku poprzedniego — dokonywane z funduszy rozwoju lub innych funduszy przeznaczonych na finansowanie rozwoju tych jednostek,

- 2) wpłaty jednostek gospodarki uspołecznionej z części wyników przeszacowania wartości zapasów, dokonywanego w związku ze zmianami cen urzędowych,
- 3) dochody z zagranicznych pożyczek państwowych,
- 4) uzupełniające dotacje z budżetu centralnego,
- 5) inne wpływy określone w odrębnych przepisach ustawowych.

2. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa na okresy wieloletnie wysokość wpłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1. W rozporządzeniu tym Rada Ministrów może w szczególnie uzasadnionych wypadkach zastosować zwolnienia i ulgi we wpłatach na Fundusz.

Art. 3. Środki Funduszu są przeznaczone na uzupełnienie istniejących źródeł finansowania spłaty rat kapitałowych wraz z odsetkami od zadłużenia zagranicznego oraz obsługę udzielanych zagranicy kredytów państwowych.

Art. 4. 1. Gospodarkę Funduszem prowadzi się na podstawie rocznych planów uchwalanych przez Sejm.

2. Projekty rocznych planów Funduszu przedstawia do uchwalenia Sejmowi Rada Ministrów wraz z projektem planu bilansu płatniczego Państwa.

3. Rada Ministrów określa corocznie wysokość części wyników przeszacowania wartości zapasów, podlegających wpłacie na Fundusz.

4. Rada Ministrów przedstawia Sejmowi corocznie sprawozdanie z gospodarki środkami Funduszu wraz ze sprawozdaniem z wykonania planu bilansu płatniczego Państwa.

5. Projekty planów Funduszu oraz sprawozdania z gospodarki jego środkami przedstawia Radzie Ministrów corocznie Minister Finansów.

Art. 5. 1. Środkami Funduszu gospodaruje Minister Finansów zgodnie z planami, o których mowa w art. 4 ust. 1.

2. Minister Finansów określa tryb i terminy wpłat, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 i 2.

Art. 6. 1. Do wpłat, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 i 2, stosuje się przepisy o zobowiązaniach podatkowych.

2. W sprawach zobowiązań z tytułu obciążeń na rzecz Funduszu właściwy jest Minister Finansów.

3. Kontrolę prawidłowości naliczeń i terminowości wpłat jednostek gospodarki uspołecznionej z tytułu obciążeń na rzecz Funduszu sprawują izby i urzędy skarbowe, właściwe ze względu na siedzibę jednostek zobowiązanych do dokonywania wpłat na Fundusz. W razie nieprawidłowego naliczania lub zwłoki w uiszczeniu wpłat z tytułu obciążeń, urzędy skarbowe są właściwe do ustalania obciążeń oraz odsetek za zwłokę jak też ściągnięcia należności w drodze egzekucji administracyjnej.

Art. 7. Środki Funduszu nie wykorzystane w danym roku kalendarzowym przechodzą na rok następny.

Art. 8. W sprawach nie uregulowanych ustawą stosuje się odpowiednio przepisy prawa budżetowego o gospodarce funduszami celowymi.

Art. 9. W ustawie z dnia 3 grudnia 1984 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 56, poz. 283) w art. 18 skreśla się ust. 2.

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1986 r.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. *K. Barcikowski*
Sekretarz Rady Państwa: *Z. Surowiec*